

Het zóveelste schoenenpaar wordt na aankoop snel weggemoffeld achter in de kledingkast... Onderzoek toont aan dat 70 procent van de ondervraagde vrouwen soms tegen haar partner liegt over haar shopgedrag. Herkenbaar...? Hoe zit het met *Eva*-vrouwen?

Wat shoplustige vrouwen vertellen (en verzwijgen!)

‘Nee schat, dit is niet nieuw, ik heb het al een tijdje’

Liegen over de prijs van een nieuwe aankoop: ik heb het nooit hoeven doen. Mijn liefje ontgaat het volkomen als ik iets nieuws draag. Menige vrouw zal daar jaloers op zijn. Want uit onderzoek blijkt dat 20 procent van de mannen regelmatig klaagt over het ‘exorbitante shopgedrag’ van hun partner; 52 procent klaagt soms. En 19 procent van de ondervraagde dames ergert zich daar natuurlijk hevig aan. Vandaar dat vrouwen de confrontatie liever vermijden en allerlei tactieken aanwenden om hun aankopen te maskeren.

Tactiek 1: verzwijgen.

Tactiek 2: schoenen, tassen, sjaals, sieraden en andere mode-items gauw achter in de kast stoppen en veel later dragen. Om dan te kunnen zeggen: ‘Nee hoor, dit is niet nieuw, ik heb het al een tijdje.’

Tactiek 3: snel de prijsjes erafknippen.

Tactiek 4: jokken.

En wat jokken ze?

Smoes 1: ‘Het was in de aanbieding.’

Smoes 2: ‘Het ging voor de helft van de prijs.’

Smoes 3: ‘Ik had het echt nodig.’

Typisch vrouwelijk, hoor ik de mannen denken. Maar - dit tot troost, dames! - uit Brits onderzoek blijkt:

“Mannen vertellen vaker leugens dan vrouwen, en ze voelen zich er bovendien minder schuldig over. Mannen liegen een kleine drie keer per dag, terwijl vrouwen een dagelijks gemiddelde van twee leugens hebben.”
Nou, dat valt dan weer mee, toch?

Waar liegen mannen en vrouwen over?

Mannen

1. Zoveel had ik niet gedronken.

2. Er is niets aan de hand; het gaat goed met me.

3. Ik had geen bereik.

Vrouwen

1. Er is niets aan de hand; het gaat goed met me.

2. Ik weet niet waar dat ding is; ik heb het niet aangeraakt.

3. Het was niet zo duur ...

En zo zijn we dus weer aanbeland bij de prijs. Hoe zit het met *Eva*-vrouwen? Jokken zij minder over de prijs van hun kledingaankoop omdat zij weet hebben van het negende gebod?

Eva-lezeres Karin: ‘Ik had ze echt hard nodig. Mijn Birkenstocks konden echt niet meer. Ik was echt toe aan iets moois dat ook écht lang meegaat. Dat zeg ik vaker, maar het jaar daarop volg ik weer een nieuwe trend...’ (Trouwens opvallend hoe vaak Karin het woordje echt gebruikt.)

Behalve echtgenote is Karin ook moeder en dat brengt haar soms in een lastig parket. “Voordat ik thuis een smoes kon verzinnen, verkondigde zoonlief, die getuige was van mijn aankoop, luidkeels tegen mijn man Tim dat het toch echt belachelijk was dat ik bijna 70 euro uitgaf voor een paar sandalen, terwijl die van hem maar 25 euro kostten.”

Wat vinden de mannen?

Wat vinden die mannen er nu van om door hun vrouw om de tuin geleid te worden? Jelle: “Liegen over de prijs vind ik zielig... Anja past altijd goed op geld en ik vertrouw haar. Vrouwen moeten meer combineren met kleding dan mannen, en daarom hebben ze meer geld nodig. Een vrouw voelt zich zekerder als ze er goed uitziet, dat is belangrijk.”

Tim: “Als Karin zou liegen over haar aankopen, zou ze me echt teleurstellen. Dan denk je toch: als ze over zoiets liegt, waarover dan nog meer? Ik heb liever dat ze bekend dat iets duur was, dan dat ze een leugen vertelt.”

Wantrouwige (echte)lieden kunnen in een training op de ‘Leugenacademie’ onwaarheden leren doorzien. Iemand die onwaarheid spreekt

- houdt de hand voor de mond.
- knippert of draait met de ogen.
- wiebelt op zijn stoel.
- slikt vaak, want droge keel.
- geeft ontwijkende antwoorden.
- antwoordt te snel in de haast eerlijk over te komen.

Meer daarover op: www.leugentraining.nl.

Zuinig

Niet alle *Eva*-vrouwen herkennen zich overigens in het beeld van de echtgenote die het huis binnensluipt en op slinkse wijze haar prijzige aankopen wegwerkt. “Eerlijkheid is een bijbelse opdracht,” zegt Margreet. “En bovendien hebben wij een volwassen relatie. Laatst showde ik Jeroen mijn nieuwe kleding. Hij zei dat ik helemaal straalde! Hij was blij voor me en vroeg niet naar de prijs. Ik heb het ook niet gezegd, omdat het niet relevant is. Hij weet dat ik nooit iets koop wat we ons niet kunnen veroorloven. Andersom geldt dat precies zo. Mijn stelling bij het winkelen is: als ik het thuis niet kan vertellen, is dat een goede reden om het niet aan te schaffen.”

En Anja: “Het is juist Jelle die mij over de streep trekt bij de aanschaf van duurdere kleren. Want zelf vind ik € 25,- voor wat dan ook (behalve een jas) al wel mooi geweest. Mezelf verwennen met dure aankopen doe ik nooit. Ik ben wel een

fervent koopjes- en uitverkoopjager. Hoe goedkoper het is, hoe blijer ik ben.”
Waarom zo zuinig? “Misschien om de diepgewortelde gedachte: ‘ik ben het eigenlijk niet waard om veel geld aan uit te geven’. Haha, moet ik nu naar de psychiater? Maar ook dat is een mogelijke verklaring voor al die vrouwen die het prijskaartje erafknippen.”

Test voor shopverslaafden

Helaas, er is weinig onderzoek gedaan naar de motieven van shoplustige jokkebrokken. Terwijl er nog best een gevaarlijk kantje zit aan koopzucht. Volgens Carien Karsten, psychotherapeute en auteur van het boek *Shoppen, de lust, het lijden en de lol*, is er sprake van koopverslaving als mensen impulsen om te kopen niet kunnen onderdrukken.

Tijdens het shoppen komen bepaalde stoffen in je hersenen vrij (dopamine en serotonine), waardoor je je prettiger voelt. Naar schatting een half miljoen Nederlanders is koopverslaafd: ongeveer 85 procent vrouw en 15 procent man. Net als bij andere verslavingen treden er ontwenningsverschijnselen op als de verslaving niet gevoed wordt. Koopverslaving kan lijden tot psychische, sociale, relationele en financiële problemen. Benieuwd of je shopverslaafd bent? De test staat op www.carienkarsten.nl/shoppen/vragenlijst.htm.

Nooit nodig

Er zijn verschillende – ook heel plausibele! – redenen waarom vrouwen hun aankopen liever voor het thuisfront geheimhouden. *Eva*-lezeres Hermien: “Omdat mijn liefste het eigenlijk nooit nodig vindt dat ik iets nieuws koop. En hij vindt dat de kinderen ook genoeg kleren hebben. Dus ik verzin liever een leugentje of ik zwijg: om ruzie te voorkomen! Het grappige is dat hij niet verblijft of verbloost als het om

cadeaus voor mij gaat: peperdure Dior-schoenen of Gucci-stappers. Mannen... zelfs na twintig jaar huwelijk snap je ze niet.”

En Karin: “Mijn man en ik verschillen zo in onze belangstelling voor kleren, dat hij echt niet begrijpt dat ik het leuk vind om geregeld iets nieuws te kopen. Hij is gelukkig met zijn jaarlijkse drie broeken en vijf shirts. Dus voelt het een beetje alsof ik degene ben die geld over de balk smijt... Ik geef in elk geval gemiddeld niet meer dan 100 euro per maand uit aan kleding. Wat ik bovenal in de gaten probeer te houden, is dat de aankopen mij niet gaan beheersen. Dus dat materie (kleding) belangrijker voor me wordt dan relaties.”

Schuldgevoel

De voornaamste redenen waarom de meeste vrouwen hun shopgeheimen niet prijsgeven:

- uit schuldgevoel.
- om ruzie te voorkomen.
- ze doen zich graag beter voor dan ze zijn.
- ze vinden dat het hun partner niets aangaat.
- ze zijn gesteld op hun onafhankelijkheid.

Marie, eigenaresse modezaak

“De dames in mijn winkel,” – een modezaak met vrij dure merkkleding – “vertellen mij natuurlijk niet wat ze hun partner zullen opbiechten over de prijs. Er zal heus wel eens een leugentje opgedist worden. Maar over het algemeen komen hier alleen klanten in de winkel die weten dat ze ‘t kunnen betalen. Als ze twijfelen, ‘zal ik het wel doen, is het wel verantwoord?’ dan raad ik ze altijd aan er eerst goed over na te denken en dan terug te komen. Niets zo zonde als iets te kopen wat je je eigenlijk niet kunt veroorloven.”

De onderzoeken

- Uit onderzoek blijkt dat mensen gemiddeld zeven tot tien keer per dag liegen. Deze ‘leugentjes om bestwil’ (‘Ja, dat tuniekje staat je heus goed’) vindt men in het sociale verkeer ‘nodig’ om met relaties te kunnen omgaan.
- 4 op 10 Britse vrouwen liegen vooral over kleding tegen vriendinnen.
- Bijna één op de tien mannen tussen de 50 en 65 jaar geeft aan sommige geldzaken liever niet met de partner te bespreken. Vooral over beleggingen en verliezen op de beurs zijn mannen niet zo spraakzaam. Vrouwen zijn iets openhartiger: één op de twintig verzwijgt geldzaken, meestal over kleding en schoenen.
- Van schuldgevoelens over een aankoop raak je heel gemakkelijk af, Pilatus wist dat al. Wie zijn handen wast na een genomen beslissing, bevrijdt zich van mogelijke schuldgevoelens die kunnen ontstaan door een keuze. Dat ontdekten Amerikaanse wetenschappers.

Liegen christenvrouwen minder tegen hun partner over aankooprijzen? Of misschien meer? Daar is geen onderzoek over bekend. Er zijn wel verschillende proefnemingen geweest op scholen naar spieken tijdens de examens. Daaruit blijkt dat christenkinderen niet braver zijn dan hun niet-gelovige leeftijdgenoten. Dus waarom zou dat voor volwassen christenvrouwen wel gelden...

Gelukkig komt wijsheid met de jaren, blijkt uit een onderzoek over financiële zaken en relaties. Hoe ouder paren worden, hoe meer ze het over geldzaken

eens zijn en hoe minder er dus gelogen zal worden. Slechts één op de tien stellen tussen de 50 en 65 jaar ruziet nog over geld. Bij 65-plussers daalt dat aantal naar één op de twintig. Geduld dus, medezusters: eens komt ‘t goed.

Niet je kleren moet je scheuren, maar je hart. Keer terug tot de Heer, jullie God, en trouw, en tot vergeving bereid.
Joël 2:13

